

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. N° 231.

64de Møde.

Løverbagen den 27de April.

(Forts.)

Sørensen (fortsat): Naar det var bragt til Udførelse, saa kom det forøvrigt slet ikke det gamle Privilegium ved med Hensyn til Stattefriheden eller noget lignende i andre Henseender. Derfor mener jeg, at der bør ikke gjøres saa stort Bæsen med disse communale Byrder; som om de uprivilegerede Hartkornseiere derved nøde en særdeles Gunst, thi den er aabenbart ikke stor; hvad der især er vigtigt her, det er Bejærbeidet, som i de sidste 16 til 20 Aar er blevet en ny Byrde, og ligeledes Kjørselfpligten, som jo ogsaa tildeels ved de forøgede kongelige Tjenestereiser er temmelig ordnet; her er altsaa kun hvad jeg kalder et lidet Gran, som det ikke er Noget at gjøre Bæsen med. Imidlertid, da alt det Andet skal kaldes ubetydeligt, det, som netop var det Betydelige, nemlig Lighed i Skattebyrder, og det er saavidt foreløbigt afgjort paa den Maade, at det gives med den ene Haand tilbage, hvad der tages med den anden, og at man saavel fra Bondevenererselskabets Side, som fra modsatte Sider har været enig i, at det var den bedste og ligeligste Maade at udjævne det paa, saa skal jeg her ved ikke Andet end forsaavidt udtrykke min Glæde over, at Bondevenererselskabet i den Henseende kom til at vælge, saa at Hvirvelen sprang fra Døren og Indholdet paa de øverste Gylder flød ud og kom tilsynne, og nu kunne Bønderne selv see, at det Hele i dette Bondevenererselskab var, hvad de ville kalde Narreri og Klatteri med denne Venneomsorg og med Agitationen i dette Stykke, og de ville see, at de i den Henseende ikke kunde vente sig Andet end det Samme ved alle de Raab, som finde Sted, saa paa en ny Communallov, saa paa en ny Afløsning af Fæstevæsenets Dver-

gang til Selvetendom, saa paa en Formueskat o. s. v. o. s. v.

Indenrigsministeren: Med Hensyn til Udvalgets Forslag, at Communerne skulde overtage Sognefogdernes Hartkornsbyrder, da kan det vistnok have Endeel for sig at optage det i denne Lov. Det er vel saa, at det for tjener den nøieste Dverveielse, om man ikke kan forskaffe Sognefogderne en Godtgjørelse i Penge, men dette Punkt er jo ikke ordnet endnu, og vil vel i det Allertidligste kunne blive ordnet ved den nye Communallov, saasnart den kommer, og det vil imidlertid aldrig kunne fraaraades, at der optages den Bestemmelse, om at indtil videre Dvertagelsen skeer af Communerne, saaledes som Udvalget har foreslaaet. Det er dog ikke nærmest Indenrigsministeriet alene, som, naar Sagen om at forskaffe en Godtgjørelse for Sognefogderne skal forhandles, har at fremme denne, det horer endog nærmere ind under Justitsministeriet, ikke blot, fordi Sognefogderne som oftest tillige ere Løgdsmand, i hvilken Egenkab de fortære under Justitsministeriet, og med Hensyn dertil er der allerede indledet en Correspondence mellem begge Ministerier, men ogsaa i deres øvrige Virksomhed høre Sognefogderne mere under Justitsministeriet end under Indenrigsministeriet, eller i det mindste ligesaameget. Et særligt Lovforslag derom vil jo for det Første ikke kunne ventes; men det er rimeligt, at der i en ny Communallov vil findes en passende Plads til hensigtsmæssige Bestemmelser i saa Henseende. Hvad den Bemærkning angaaer, at Ordene „de communale Byrder“ i Begyndelsen af Paragraphen ere fremhævede i Trykken, da er det alene skeet fordi der med denne Paragraph begynder en Dvergang. Efterat nemlig de foregaaende Paragrapher have omhandlet de Byrder og Afgifter, som paa hvile Hartkornet umiddelbart til Staten, begynder med § 10 en Dvergang til de Byrder,